

Per e-mail: n.l.f.scheer@minfin.nl

Ministerie van Financiën
Directie Financiële Markten
Afdeling Institutioneel Beleid en Integriteit
t.a.v. mevrouw Nicole van der Scheer

Den Haag, 24 augustus 2016

dossiernummer: 100932
uw kenmerk: -
telefoonnummer: 070-3353581
e-mail: v.matroos@advocatenorde.nl

Betreft: reactie consultatie implementatie Vierde EU anti-witwasrichtlijn

Geachte mevrouw Van der Scheer,

De algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten (hierna: algemene raad) heeft kennis genomen van de consultatie van het wetsvoorstel ter implementatie van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europese Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering (PbEU 2015, L 141), alsmede in verband met de uitvoering van Verordening (EU) 2015/847 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie d.d. 5 juli 2016.

De consultatiereactie van de algemene raad waar de adviescommissie strafrecht een belangrijke bijdrage aan heeft geleverd, bevat zes onderwerpen waarvoor graag aandacht wordt gevraagd.

Het gaat om de volgende onderwerpen:

1. Inrichting van het toezicht op advocaten
2. Reikwijdte Wwft voor advocaten
3. Vrijstelling voor advocaten
4. Meldingsplicht in relatie tot de geheimhoudingsplicht van advocaten
5. Verzwaring administratieve lasten voor advocaten
6. Artikelen handhaving en toezicht door de deken

Hieronder volgt bij elk van de onderwerpen een nadere toelichting. Waar naar de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) wordt verwezen wordt bedoeld de Wwft zoals voorgesteld in het wetsvoorstel. Daarnaast vindt u in de bijlage deels ter aanvulling op het onderstaande, het advies van de adviescommissie strafrecht waarvoor de algemene raad eveneens uw nauwgezette aandacht vraagt.

Bezoekadres

Neuhuyskade 94
2596 XM Den Haag
Tel. 070 - 335 35 35

Postadres

Postbus 30851
2500 GW Den Haag

www.advocatenorde.nl

1. Inrichting van het toezicht op advocaten

Het wetsvoorstel houdt geen rekening met de inrichting van het toezicht op advocaten in het algemeen en op de naleving van de Wwft door advocaten in het bijzonder. Op 1 januari 2015 is de Wet positie en toezicht advocatuur (Stb 2014, 354) in werking getreden. Als gevolg van deze wet is een evenwichtig en modern stelsel van toezicht op de advocatuur geïntroduceerd, dat voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid, transparantie, uniformiteit en effectiviteit, terwijl de bijzondere positie van de advocatuur, diens onafhankelijkheid en de vertrouwelijkheid van cliëntengegevens gewaarborgd blijven. Volgens de regering wordt met dit model de advocatuur voldoende ruimte geboden om, binnen eigen verantwoordelijkheid, het toezicht op professionele en onafhankelijke wijze in te richten en uit te voeren, met inachtneming van de bijzondere positie van de advocatuur in het rechtsbestel. Dit betekent onder meer dat de minister van Veiligheid en Justitie geen invloed kan uitoefenen op het toezicht op advocaten. Het bevreemdt de algemene raad dan ook dat vooruitlopend op de evaluatie van de Wet positie en toezicht advocatuur¹ via onderhavig wetsvoorstel structurele wijzigingen in het toezicht op de advocatuur worden doorgevoerd en dat de ministers van Financiën en van Veiligheid en Justitie via onderhavig voorstel wel invloed kunnen uitoefenen in de wijze waarop toezicht op advocaten wordt uitgeoefend. Nog vers in het geheugen ligt de moeizame discussie die over het toezichtmodel is gevoerd. De verbazing is dan ook groot dat zonder voorafgaand overleg met de NOvA een wijziging wordt voorgesteld die daarop een principiële inbreuk maakt. De bezwaren van de algemene raad worden hieronder nader uitgewerkt.

De deken als toezichthouder: natuurlijk persoon of bestuursorgaan?

Het eerste bezwaar richt zich op de onduidelijkheid over de positie van de deken. Is hij bestuursorgaan of is hij een natuurlijk persoon die toezicht uitoefent. Op basis van artikel 45a, tweede lid, van de Advocatenwet en het huidige artikel 24, zesde lid, van de Wwft is de deken van raad van de orde, belast met het toezicht in het algemeen en meer specifiek met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wwft. Het gaat hier nadrukkelijk om de natuurlijk persoon die feitelijke toezichtstaken uitoefent, waarmee wordt aangesloten bij artikel 5:11 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Hierbij is van belang dat uit het stelsel van titel 5.2 Awb moet worden afgeleid dat alleen natuurlijke personen toezichthouder kunnen zijn van dit artikel. Bestuursorganen of andere instanties die in de bijzondere wetgeving met een vorm van toezicht zijn belast, vallen derhalve als zodanig niet onder de definitie.²

Artikel 1b, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de Wwft wijst de deken eveneens aan als toezichthouder op de naleving van de Wwft maar met een wezenlijk verschil. Het gaat hier om de toezichthouder als bestuursorgaan; de instantie die verantwoordelijk is voor het toezicht maar zelf geen feitelijke handelingen kan verrichten. De toezichthouder is in dit verband als volgt gedefinieerd: *“toezichthouder: het ingevolge artikel 1b bevoegde bestuursorgaan;”*

Artikel 1b wordt, voor zover relevant, als volgt toegelicht:

“Met het voorgestelde artikel 1b wordt het onderscheid verduidelijkt tussen de toezichthoudende taken en bevoegdheden van de genoemde bestuursorganen en de bevoegdheden die aangewezen natuurlijke personen, bedoeld in titel 5.2 van de Awb, in het kader van het toezicht op de naleving van deze wet, kunnen hebben. Het gewijzigde

¹ De evaluatie van de Wet positie en toezicht advocatuur vindt plaats binnen vijf jaar na inwerkingtreding (artikel VIa, Wpta)

² Algemene wet bestuursrecht, Tekst & Commentaar, 2015, p. 427.

artikel 24 van deze wet heeft nog slechts betrekking op het toezicht op de naleving van deze wet door natuurlijke personen. Deze personen kunnen bij besluit van de toezichthouders worden aangewezen.”³

Er bestaat derhalve een wezenlijk verschil tussen de definitie van ‘toezichthouder’ in de Awb (en die in de Advocatenwet en de huidige Wwft wordt bedoeld) en die in de nieuwe Wwft. Het verschil in benadering wordt nu pas relevant omdat in de nieuwe Wwft, in afwijking van de huidige wet, structureel wordt gesproken over ‘de toezichthouder’ in plaats van over ‘personen die zijn belast met het toezicht op de naleving’.⁴ De algemene raad vraagt zich af hoe de definitie van toezichthouder in de Wwft zich verhoudt tot artikel 45a, tweede lid, Advocatenwet, waarin is bepaald dat de deken (als natuurlijk persoon) is belast met de uitoefening van het toezicht op de naleving van de Wwft.

Invloed van de minister op het toezicht op advocaten

Het tweede bezwaar tegen de voorgestelde inrichting van het toezicht op de naleving van de Wwft is de invloed die de ministers van Financiën en van Veiligheid en Justitie krijgen op de inrichting en de uitvoering van het Wwft-toezicht op advocaten. De volgende bepalingen zijn daarbij relevant.

Artikel 1b, zesde lid van de Wwft komt te luiden:

“De in het eerste lid genoemde bestuursorganen [waaronder de deken, AR] oefenen hun taak op een risico gebaseerde en effectieve wijze uit. Bij regeling van onze Minister van Financiën en onze Minister van Veiligheid en Justitie kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de taakuitoefening van de op grond van dit artikel bevoegde bestuursorganen.”

Op grond van het voorgestelde artikel 24, eerste lid, van de Wwft, kan de deken personen aanwijzen die het feitelijke toezicht gaan uitoefenen. Het tweede lid van artikel 24 komt te luiden:

“Bij regeling van Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Veiligheid en Justitie kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde personen.”

De algemene raad vindt het onwenselijk dat de ministers van Financiën en van Veiligheid en Justitie via bovenstaande bepalingen zeggenschap krijgen over de wijze waarop de deken het toezicht uitoefent op advocaten. Daarbij is niet duidelijk hoe de bevoegdheden van de ministers zich verhouden tot de bevoegdheid van het college van toezicht om beleidsregels vast te kunnen stellen over de wijze waarop de deken toezicht uitoefent op de naleving van de Wwft op grond van artikel 45h Advocatenwet.

Een vergelijkbaar probleem doet zich voor met betrekking tot het bepaalde in artikel 32f van de Wwft. In dit artikel wordt geregeld dat de minister via een algemene maatregel van bestuur (AMvB) nadere regels kan stellen met betrekking tot de handhavingsbevoegdheden van de toezichthouder.

³ Concept memorie van toelichting bij Implementatiewet vierde anti-witwaslijn, pg. 23.

⁴ In de huidige Wwft wordt de term ‘toezichthouder’ uitsluitend gebruikt in artikel 22. In het zesde lid is bepaald dat in dat artikel onder toezichthouder wordt verstaan: “Onze Minister van Financiën of een persoon aan wie Onze Minister van Financiën bevoegdheden heeft overgedragen op grond van artikel 31, alsmede de toezichthouder, bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht trustkantoren.” Overigens wordt de term ‘toezichthouder’ in (bijvoorbeeld) de Wft wel gebruikt in de zin van de nieuwe Wwft (namelijk als bestuursorgaan).

Ook hier is de vraag hoe deze bevoegdheid zich verhoudt tot de bevoegdheden van het college van toezicht ex artikel 45h Advocatenwet.

Gelet op het bovenstaande dringt de algemene raad er met klem op aan ervoor te zorgen dat in het wetsvoorstel tot wijziging van de Wwft expliciet wordt aangesloten bij het toezicht op advocaten zoals dat is vastgelegd in de Advocatenwet. De algemene raad spreekt de wens uit de strijdbijl niet te hoeven opgraven. Gewaarborgd dient te blijven dat de ministers van Financiën en van Veiligheid en Justitie geen invloed kunnen uitoefenen op de inrichting en uitvoering van het toezicht op advocaten.

2. Reikwijdte Wwft voor advocaten

Artikel 1a, vierde lid, onderdeel c van de Wwft bepaalt wanneer de Wwft van toepassing is op advocaten. Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd en de definitie is gelijk aan die van de huidige Wwft, met dien verstande dat de advocaten en de notarissen in aparte bepalingen zijn geplaatst. Verder valt op dat niet alleen advocaten die de genoemde diensten verlenen, onder de werking van de Wwft vallen maar ook *natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen die een soortgelijk juridisch beroep of bedrijf uitoefenen*. De algemene raad vraagt zich af welke andere juridische dienstverleners dan advocaten, de minister in gedachten heeft.

Relevant is in dit verband de vraag wie toezicht houdt op die groep niet gereguleerde juridische dienstverleners. Uit artikel 1b, eerste lid, onderdeel d, van de Wwft volgt dat de deken belast is met het toezicht op “natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen die als advocaat of in de uitoefening van een soortgelijk juridisch beroep of bedrijf” bepaalde diensten verleent. Dit zou betekenen dat de deken ook toezichthouder wordt op juridische dienstverleners niet zijnde advocaten. Zowel de algemene raad als de deken hebben geen bevoegdheden jegens deze groep niet-gereguleerde juridische dienstverleners. Daarbij komt dat op dit moment het BFT reeds is aangewezen als toezichthouder op de niet-gereguleerde juridische dienstverleners⁵.

De algemene raad verzoekt de minister dan ook om de zinsnede “*of in de uitoefening van een soortgelijk juridisch beroep of bedrijf*” te schrappen in artikel 1a, vierde lid, onderdeel c.

3. Vrijstelling voor advocaten in de Wwft

In artikel 1a, vijfde lid, van de Wwft wordt bepaald wanneer advocaten vrijgesteld zijn van de Wwft. De vrijstelling voor advocaten is gelijk aan de huidige vrijstelling in de Wwft⁶. Bij de totstandkoming van de Wwft (in 2007/2008) heeft de algemene raad aandacht gevraagd voor de reikwijdte van het begrip “bepaling van de rechtspositie”. De Nederlandse wetgever interpreteert de bepaling beperkter dan de 3^e en nu ook de 4^e EU anti-witwasrichtlijn. Volgens de huidige Wwft moet de bepaling van de rechtspositie worden gelezen als het eerste verkennende gesprek. De 4e (en ook 3e) richtlijn houdt het op een ruimere definitie, namelijk dat juridisch advies onder de vrijstelling moet vallen. De vierde richtlijn zegt daarover onder meer het volgende:

Overweging 9

Beoefenaren van juridische beroepen, zoals gedefinieerd door de lidstaten, moeten onder deze richtlijn vallen wanneer zij deelnemen aan financiële of vennootschapsrechtelijke

⁵ Artikel 24, eerste lid, van de huidige Wwft jo. artikel 1, onderdeel c, van het Besluit aanwijzing toezichthouders Wwft.

⁶ Het betreft artikel 1, tweede lid, van de huidige Wwft.

transacties, ook wanneer zij belastingadvies verstrekken, waarbij het grootste risico bestaat dat de diensten van deze beroepsbeoefenaren worden misbruikt om de opbrengsten van criminele activiteiten wit te wassen of terrorisme te financieren. Er moet evenwel vrijstelling zijn van enige verplichting tot melding van informatie die is verkregen vóór, tijdens of na een gerechtelijke procedure, of bij het bepalen van de rechtspositie van een cliënt. Juridisch advies dient bijgevolg aan de professionele geheimhoudingsplicht onderworpen te blijven, behalve wanneer de juridisch adviseur deelneemt aan witwaspraktijken of terrorismefinanciering, het juridisch advies voor witwasdoeleinden of terrorismefinanciering wordt verstrekt, of tenzij de beoefenaar van het juridisch beroep weet dat zijn cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of terrorismefinanciering.

De algemene raad vraagt wederom aandacht voor de reikwijdte van het bovengenoemde artikel in relatie tot het bepaalde in de richtlijn.

Verder staat in de memorie van toelichting⁷ dat de verplichtingen van de Wwft niet van toepassing zijn op advocaten in loondienst. De reden hiervoor is dat deze advocaten niet zelfstandig en onafhankelijk zouden werken. Dit bevreemdt de algemene raad ten zeerste gelet op de kernwaarden van de advocaat, waaronder de onafhankelijkheid. Daarnaast wordt in artikel 46 van de Advocatenwet juist bepaald dat alle advocaten (dus ook advocaten in loondienst) zijn onderworpen aan de tuchtrechtspraak inzake enig handelen of nalaten in strijd met onder meer de Wwft. De Wwft is in dit verband expliciet genoemd in het bovengenoemde artikel. Genoemde passage uit de memorie van toelichting is volstrekt onnavolgbaar.

4. Meldingsplicht in relatie tot de geheimhoudingsplicht van advocaten

Artikel 16 van de Wwft regelt de meldingsplichten voor alle instellingen van de Wwft waaronder advocaten. Impliciet wordt ervan uitgegaan dat de advocaat moet melden ondanks de geheimhoudingsplicht. Met ingang van 1 januari 2015 is in artikel 11a van de Advocatenwet vastgelegd dat een advocaat verplicht is tot geheimhouding, tenzij bij wet of bij verordening van de Nederlandse orde van advocaten anders is bepaald. De algemene raad vraagt zich af hoe artikel 16 Wwft zich verhoudt tot artikel 11a van de Advocatenwet.

Deze vraag is ook relevant vanwege het feit dat de Financial Intelligence Unit (FIU) op basis van de artikelen 13, onderdeel g, 13a en 16a, van de Wwft, de verkregen informatie in het kader van de gedane meldingen mag delen met (andere) toezichthouders, opsporingsinstanties en andere lidstaten van de EU.

Op grond van artikel 17, eerste lid, van de Wwft kan de FIU ten behoeve van de uitvoering van haar taak gegevens of inlichtingen vragen bij een instelling die een melding heeft gedaan of bij een instelling die naar het oordeel van de FIU beschikt over gegevens of inlichtingen die relevant zijn voor het analyseren door de FIU van een transactie of voorgenomen transactie of van een zakelijke relatie. Van de advocaat kunnen in dit verband alleen gegevens of inlichtingen worden gevraagd ter zake van het zelfstandig onafhankelijk beroeps- of bedrijfsmatig advies of bijstand verlenen bij de transacties die in artikel 1a, vierde lid, onderdeel c Wwft worden genoemd. Uit de memorie van toelichting blijkt dat met de wijziging van artikel 17 Wwft wordt beoogd een reeds bestaand bevoegdheid van de FIU te verduidelijken. De algemene raad verzoekt de minister in dit verband om duidelijk te maken dat advocaten die onder de vrijstelling vallen zoals bepaald in

⁷ Zie pagina 21 van de memorie van toelichting.

artikel 1a, vijfde lid, van de Wwft niet verplicht worden om antwoord te geven op een door de FIU gedaan verzoek tot informatie op basis van artikel 17 Wwft.

5. Verzwaring administratieve lasten voor advocaten

In de artikelen 2a tot en met 2d van de Wwft worden diverse verplichtingen geïntroduceerd met betrekking tot de risicobeoordelingen door instellingen van de Wwft waaronder advocaten. De algemene raad constateert dat deze verplichtingen zullen leiden tot een aanzienlijke verzwaring van de administratieve lasten. Dit zal met name de kleine advocatenkantoren treffen, het gaat dan onder meer om de volgende verplichtingen:

- art. 2a: “bijzondere aandacht besteden aan ongebruikelijke transactiepatronen” “het treffen van adequate maatregelen om risico’s van nieuwe technologieën te voorkomen;
- art. 2b: “het vaststellen, beoordelen, vastleggen en actueel houden van de risico;
- art. 2c: “het hebben (evenredig naar de aard en omvang van de instelling) van gedragslijnen, procedures en maatregelen om de risico’s te beperken en te beheeren”
- art. 2d: “het aanwijzen (evenredig naar de aard en omvang van de instelling) van een verantwoordelijke en/of een compliance functie en/of een auditfunctie voor de naleving van de verplichtingen

Hoewel op meerdere plekken wordt benadrukt dat de te nemen maatregelen evenredig moeten zijn naar de aard en omvang van de instelling wordt in de toelichting ook gezegd dat *“van een instelling wordt verwacht dat zijn op continue basis haar organisatie doorlicht teneinde te beoordelen in welke gevallen en bij welke bedrijfsonderdelen er risico’s op witwassen en financieren van terrorisme bestaan.”*⁸

Ook vraagt de algemene raad in dit verband aandacht voor artikel 33 Wwft. Het bepaalde in het zesde en zevende lid van dit artikel kan voor een aanzienlijke lastenverzwaring zorgen voor advocaten en advocatenkantoren. Zij moeten op grond van die bepalingen over ‘systemen’ beschikken om hen in staat te stellen snel en adequaat met de FIU en de deken te communiceren. Die ‘systemen’ moeten tevens voorzien in beveiligde kanalen voor vertrouwelijke communicatie. Dit brengt (hoge) kosten met zich mee.

Op basis van het voorgaande constateert de algemene raad dat van een beperkte toename van de administratieve lasten⁹ zoals in de memorie van toelichting wordt verondersteld, voor advocaten in ieder geval geen sprake zal zijn. Er zal meer en uitgebreider onderzoek door de advocaten moeten worden verricht dan onder de huidige Wwft.

6. Toezicht en handhaving van de Wwft (artikelsgewijs)

In het onderstaande zullen de artikelen die betrekking hebben op het toezicht en de handhaving van de Wwft van nader commentaar worden voorzien.

Artikel 25

In artikel 25 Wwft wordt bepaald dat de natuurlijke personen die zijn belast met het toezicht, de FIU kunnen inlichten in verband met een ongebruikelijke transactie. In de memorie van toelichting staat

⁸ Zie pagina 25 Memorie van Toelichting.

⁹ Zie pagina 13 Memorie van Toelichting.

echter dat de verantwoordelijkheid hiervoor berust bij de bestuursorganen die op basis van artikel 1b Wwft zijn aangewezen als toezichthouder¹⁰. In de wet zou dan geregeld moeten worden dat de toezichthouder (het bestuursorgaan) en niet de natuurlijk persoon de melding doet.

Artikel 29

Ingevolge artikel 29 Wwft komt de aparte grondslag voor de deken om een last onder dwangsom op te leggen, te vervallen. Niet duidelijk is op welke wijze de natuurlijk persoon die als advocaat Wwft diensten verleent, met een last onder dwangsom te maken kan krijgen. Dit geldt met name voor normschendingen die veel meer voor de rechtspersoon/vennootschap gelden.

Ingevolge artikel 30 Wwft vervalt de aparte grondslag voor de deken om een bestuurlijke boete op te leggen. Ook hier is de vraag op welke wijze de natuurlijk persoon die als advocaat een Wwft dienst verleent met een bestuurlijke boete te maken kan krijgen. Dit geldt met name voor normschendingen die veel meer voor de rechtspersoon/vennootschap gelden.

Artikel 32d

Artikel 32d Wwft introduceert de mogelijkheid dat de toezichthouder een tijdelijk verbod oplegt aan een natuurlijk persoon (overtreder dan wel feitelijk leidinggevende) om een bestuurlijke functie uit te oefenen. Dit strookt niet met het tuchtrechtsysteem voor advocaten. De vraag is hoe dit artikel zich verhoudt tot de bevoegdheid van de tuchtrechter om een advocaat te schorsen of schrappen.

Artikel 32g

In artikel 32g Wwft wordt de mogelijkheid geïntroduceerd voor de toezichthouder om een waarschuwing of verklaring te publiceren wanneer een instelling (advocaat) een norm schendt die beboetbaar is. De vraag is of het juist is dat de bestuurlijke boete niet hoeft te zijn opgelegd.

Artikel 32h

Artikel 32h Wwft introduceert de verplichting voor de toezichthouder om een opgelegde bestuurlijke sanctie (zowel aanwijzing, bestuurlijke boete, last onder dwangsom als tijdelijke ontzegging van een bestuurlijke functie) openbaar te maken zodra deze onherroepelijk is geworden..

Op grond van het derde en vierde lid moeten in bepaalde gevallen ook nog niet onherroepelijke besluiten worden gepubliceerd. Dit betekent dat publicatie al plaatsvindt voor de rechterlijke toetsing (en het besluit mogelijk moet worden herzien).

Op grond van artikel 8, eerste lid, onderdeel n, Advocatenwet moeten alle op grond van de Wwft opgelegde lasten onder dwangsom en bestuurlijke boetes worden geregistreerd op het tableau. Deze registratie is o.g.v. artikel 8a, eerste lid, Advocatenwet slechts in te zien voor een beperkte groep personen en instanties. Het publiek kan deze gegevens niet inzien (zie artikel 8a, tweede lid, Advocatenwet). De vraag is dan ook hoe de publicatie verplichting op grond van de Wwft zich verhoudt tot de registratie (en beperkte inzage) op het tableau.

Artikel 35

Artikel 35 Wwft bepaalt dat instellingen er zorg voor draagt dat haar werknemers, voor zover relevant voor de uitoefening van hun taken en rekening houdend met de risico's, aard en omvang van de instelling, bekend zijn met de bepalingen van deze wet en periodiek opleidingen genieten die hen in staat stellen een ongebruikelijke transactie te herkennen en een cliëntenonderzoek goed en volledig uit te voeren. Uit een recente uitspraak van het hof van discipline blijkt dat de advocaat-partner van een maatschap niet via dit artikel kan worden aangesproken op zijn eigen

¹⁰ Zie pagina 42 Memorie van Toelichting

opleidingsverplichting zoals geformuleerd in artikel 35 Wwft. De advocaat-partner wordt door het hof van discipline wel erkend als een instelling in de zin van de Wwft maar voor hem geldt volgens de tuchtrechter geen opleidingsverplichting op grond van de Wwft.¹¹ De algemene raad zou graag zien dat ook natuurlijke personen onder reikwijdte van artikel 35 vallen.

Tot slot

De algemene raad is onthutst over het ogenschijnlijke gemak waarmee een zwaar gevoerde principiële discussie over de onafhankelijkheid van de advocaten terzijde is geschoven en spreekt de hoop uit dat hier sprake is van onzorgvuldigheden in het proces van de voorbereiding. De algemene raad vraagt dan ook uw indringende aandacht om onze zorg op dit punt weg te nemen.

De algemene raad verzoekt voorts om een ruime overgangstermijn op te nemen in de implementatiewet waarmee de advocaten in staat worden gesteld om de maatregelen te treffen en systemen in werking te laten treden die nodig zijn om de Wwft adequaat na te leven.

Met vriendelijke groet,
namens de algemene raad

mr. R.G. van den Berg
algemeen secretaris

¹¹ R.o. 5.10: Art. 35 Wwft legt, als gezegd, een zorgplicht op aan instellingen (als bedoeld in art. 1 Wwft) voor het kennisniveau van haar werknemers. Uiteraard moeten zodanige instellingen er ook voor zorgen dat zij zelf op de hoogte zijn van hun uit de Wwft voortvloeiende verplichtingen, maar dat vloeit niet voort uit art. 35 Wwft en zou zonder die bepaling evenzeer gelden (ECLI:NL:TAHVD:2016:152).